

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

Jaargang 5—nummer10

Oktober 2010

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Versijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Handelsstraat 51.

<http://sites.google.com/site.theosophists>

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk, hij vormt
geen uitdrukking van enig standpunt van
de BTV en haar afdelingen.

In dit nummer:

*De drie doelstellingen
BTV-loges te Antwerpen*

*Indiaanse spiritualiteit
Trithemius*

Een vereniging zonder dogma

*Lezingen Loge Witte Lotus
Vrijheid van denken*

*De Theosofische Vereniging
Lezingen Loge Antwerpen*

Kalender oktober - november 2010

1	De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:
2	1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
4	2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
7	3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.
8	De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De drie doelstellingen

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:

Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53

E-mail : logeantwerpen@gmail.com

KBC 738-0273607-89 tnv Eva Schut &

Liene Ong Liyanta & Eddy Doms

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>

E-mail: info@logewittelotus.be

KBC 736-0013927-23 tnv Vandekerkhove & Van Osta &
Opgenhaffen

Lezing Loge Witte Lotus - zondag 3 oktober 2010 om 11.00 uur - Katrinahof, Fromentinstraat 1, 2050 Antwerpen

Indiaanse spiritualiteit

Ernie Vonck

Vijfhonderd jaar geleden werd de 'nieuwe wereld' ontdekt. Een nieuwe wereld waar verschillende religieuze strekkingen zich konden ontplooiën. Voor de oorspronkelijke bewoners, de indianen, gold dit echter niet. Hen stond vervolging, onderdrukking, beroving van hun identiteit en spiritualiteit te wachten. Het waren tenslotte wilden, kannibalen en barbaren. Gedwongen 'integratie', opgelegde religies en tal van 'verboden' zijn er echter niet in geslaagd om de indiaanse 'spirit' te breken.

Vandaag de dag worden de 'wilden' geëerd om hun kennis over de natuur, hun respect voor moeder aarde en hun wijze uitspraken. De blanke man heeft zijn visie herzien en we merken op dat vooral in het westen, de zweethutten, zonnedansen, totems en shamanen uit de grond rijzen als paddenstoelen. Je kan geen new-age shop voorbijlopen

zonder een blik te werpen op de dromenvangers, medicijnwielen, vredespijpen, smudge sticks en allerhande « indiaanse » spirituele items. Deze grote populariteit geeft echter niet het

De havik - Todd Jason Baker

<http://artfromthetribes.com/?artist=Todd+Jason+Baker>

ware beeld. Indiaanse spiritualiteit wordt nog te vaak misbegrepen. Dat de indianen, « de Natives », zich nu verzetten tegen deze uitbuiting van hun spiritualiteit is logisch. Eerst namen de blanken het land af, nu hun religie.

Maar hoe is of moet het dan wel? Wat is indiaanse spiritualiteit? Is het toegankelijk voor buitenstaanders? Is het universeel? Moeten de Natives hun spiritualiteit delen met de blanke?

In deze uiteenzetting « indiaanse spiritualiteit » zal eenieder merken dat het meer is dan alleen maar een zweethut en meer dan medicijnwielen en shamanen.

Wie meer wil weten over dit onderwerp nodigen we graag uit op de openbare lezing.

Ook deze lezing gaat door in het:

**Katrinahof, Fromentinstraat 1
2050 Antwerpen**

Trithemius

Lieve Opgenhaffen

Op 2 februari 1462 werd Johann Heidenberg, later gekend als Trithemius, in Trittenheim, Duitsland, geboren. Hij was een enig kind en amper 1 jaar oud verloor hij zijn vader. Zeven jaar later zou zijn moeder hertrouwen. Uit dit huwelijk werden verscheidene kinderen geboren waarvan slechts een de volwassenheid bereikte. Met zijn halfbroer Jacob zou hij zijn leven lang corresponderen.

In 'Nepiachus' (1507), een autobiografisch werk, vertelt Trithemius zelf over zijn jeugd.

Zijn jonge leven was een tijd van lijden. Door zijn zelfzuchtige stiefvader werd hij opgevoed in alle onwetendheid. Toch kende de jongen één passie: de passie voor 'het leren'. Deze passie, zo zei hij, was het gevolg van een miraculeuze droom.

In het boek van Wolfgang Heidel uit 1671, 'Johannis Trithemii Steganographia Vindicata reservata et Illustrata', vinden we: "Toen hij sliep verscheen een

jongen gekleed in het wit die twee schrifttabletten in zijn handen had, waarop geschreven was. De jongen zei tot hem dat hij één van de tabletten mocht kiezen. Hij koos er één waar wat op geschreven stond. De jongen zei toen: Voorwaar, God heeft je gebeden gehoord en zal aan je geven wat je gevraagd hebt, en zelfs meer dan je nodig hebt. Hij was toen slechts een jongen. De volgende dag, terwijl hij niet meer aan zijn visioen dacht, was hij vanaf dat moment zeer leergierig. Zijn ouders hoorden hem de volgende dag het alfabet herhalen, het gebed tot god met de engelengroet... en in een maand tijd was hij in staat om boeken in de Duitse taal te lezen."

Bij de jongen zat de schrik voor de reactie van zijn stiefvader er diep in. Hij kreeg daarom les van vrienden, in het geheim en vooral 's nachts. Toen hij, rond zijn 15de, zijn passie voor het leren toonde, was dit zeer tegen de zin van de strenge stiefvader. Toen de druk thuis te groot werd, verliet hij het ouderlijk huis. Hij reisde drie dagen en bereikte uiteindelijk Heidel-

berg. In de universiteit van die stad kwam hij voor het eerst in contact met vroeg-humanisten. Hij werd opgenomen in de 'Sodalitas Literaria Rhenana', een literaire vereniging met prominente leden zoals Johannes Vigilius, Conrad Celtis, Johannes van Dakberg (Bisschop van Worms), Rudolf Agricola, enz.. Johann nam hier toen de naam Trithemius aan.

Over zijn studietijd, die duurde tot in 1482, schrijft Trithemius in zijn 'Nepiachus' dat: "Niets me zoeter was dan de studie van de schrift... een dag was ongelukkig als ik niet de schrift had bestudeerd..."

Ook wordt beweerd dat Trithemius in die tijd een mysterieuze vreemdeling zou ontmoet hebben, die hem onderwees in de geheime wetenschappen.

Kort nadat Trithemius zijn studies had beëindigd, besloot hij om, samen met een studiegenoot, huiswaarts te keren.

Vervolg op pagina 3

Trithemius

Lieve Opgenhaffen

Ze vertrokken in de koude februari-maand van 1482 en onderweg, bij het vallen van de avond, besloten zij aan te kloppen bij het Benedictijnse klooster van Sint Maarten in Sponheim. De volgende ochtend zetten zij hun reis verder doch werden, door een hevige sneeuwstorm, gedwongen op hun passen terug te keren. Toen Trithemius terug in het klooster kwam, begon hij de sneeuwstorm te zien als een nieuw teken van God. Hij besloot in het klooster te blijven en legde zijn geloften af.

Tijdens het eerste jaar in het klooster hield Trithemius zich vooral bezig met het lezen van de Heilige Schrift. In zijn Nepiachus schreef hij hierover:

“...elk uur wat ik van de slaap kon stelen, van de stilte en van de soelaas van mijn broeders, besteedde ik met de grootste geestdrift aan de studie van de Heilige Schriften....”

Zijn leven in het klooster was voorbeeldig. Hij werd gerespecteerd door zijn broeders en superieuren. Een bewijs van het respect dat hij kreeg, kwam tot uiting toen hij 22 jaar oud was. Een nieuwe gebeurtenis zou dan zijn overtuiging van zijn goddelijke missie versterken. De abt van het klooster, Johannes von Kolenhausen, besloot om in Seligenstadt een nieuwe functie te gaan bekleden. Hoewel Trithemius het jongste lid van de gemeenschap was, werd hij toch door de monniken verkozen tot de nieuwe abt.

Zijn verkiezing was een zegen voor het klooster. Met jeugdige kracht wist hij het verwaarloosde klooster om te vormen tot een ‘centrum van kennis’. Vooreerst richtte hij zijn aandacht op de materiële noden van de gemeenschap. Pas daarna zou hij zich ten volle inzetten om de verloren gegane discipline te herstellen. Het was vooral door zijn eigen voorbeeld dat de regels van de orde opnieuw, gewetensvol werden nageleefd. Ook door zijn onvermoeibaar streven werden wetenschappelijke studies weer aangevat.

Trithemius stond stomverbaasd toen hij vaststelde dat de bibliotheek nog slechts een 40-tal werken bevatte. De monniken hadden stelselmatig boeken ver-

kocht om een meer comfortabel leven te kunnen leiden. Als nieuwe abt stelde Trithemius alles in het werk om de bibliotheek tot een van de beste van Europa te maken. Hij lukte hierin en in 1505 telde de bibliotheek maar liefst 2000 werken. Trithemius schuwde de toen nog nieuwe druktechniek niet. De bibliotheek omvatte zowel geschreven als gedrukte werken in verschillende talen: Latijn, Hebreeuws, Syrisch, Arabisch en enkele Europese talen.

Trithemius

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/99/Johannes_Trithemius.jpg

In 1499 schreef Trithemius een brief aan zijn vriend Arnoldus Bostius, een karmeliet uit Gent. Hij schreef bezig te zijn met een werk over cryptografie waarin ook communiceren over lange afstand door middel van geesten en andere manieren van communicatie zonder gebruikmaking van woorden of tekens werden aangekondigd. Bostius overleed voor hij de brief kreeg en zo kwam de brief in handen van de prior van het klooster. Geschokt door wat in de brief te lezen stond, besloot de prior deze te verspreiden - met de conclusie: Trithemius was ofwel een leugenaar ofwel iemand die zich inliet met demonen. Tengevolge van de ontstane commotie stopte Trithemius met het schrijven van dit werk.

Rond 1504, na een bezoek aan Trithemius,

schreef Carolus Bovillus - de Frans wiskundige en theoloog - in een brief aan Germanus de Ganay dat het boek duivels was en verbrand diende te worden. Toen deze brief in 1510 werd gepubliceerd, kreeg Trithemius het stempel van ‘occultist’.

Het klooster in Sponheim kende, door zijn unieke bibliotheek en, tevens door de aantrekkelijke persoonlijkheid van zijn abt, bekendheid over de hele wereld. Toch kreeg Trithemius problemen met de monniken binnen de gemeenschap. Zij verzetten zich tegen de discipline die hun werd opgelegd. In 1505 nam Trithemius ontslag als abt van het klooster.

Bisschop Lorenz von Bibra deed Trithemius het voorstel om abt te worden van het Schottenklooster in Würzburg. Hij aanvaardde deze functie en verbleef er tot aan zijn dood op 15 december 1516.

De laatste jaren van zijn leven schreef Trithemius heel wat boeken. In de meer dan 90 werken die zijn naam dragen, vinden we beschouwingen op het kloosterleven, commentaren op de regels van Benedictus, geschiedschrijvingen en biografieën.

Trithemius was niet de eerste monnik die door codes geïntrigeerd was. Het was trouwens niet zijn interesse in codes die hem in moeilijkheden bracht. Zijn leringen over engelachtige geesten als tussenpersonen tussen zender en ontvanger, zorgden voor heel wat meer commotie. Trithemius omhulde zijn lering tevens met alle glorie van een esoterische cultus, inclusief beloftes van geheimhouding en opzettelijke duistere discussies over technieken.

Door zijn sterk geloof in engelen, demonen en ander geesten, trachtte hij een methode te vinden om de energieën van deze geesten te kunnen benutten voor het theologisch werk.

Rond 1508 voltooide hij het werk ‘Polygraphia’. Dit werk, dat in 1518 verscheen onder de titel *Polygraphia libii sex, Ioannis Trithmii abbati Peapolitani,*

Trithemius

Lieve Opgenhaffen

quondam Spanheimensis, ad Maximilianum Caesarem', is het oudst bekende gedrukte werk over cryptografie.

In dit boek, dat bestaat uit 6 delen, vinden we de weerslag van zijn onderricht in de geheime wetenschappen. Het boek bestaat vooral uit codes en magische alfabetten.

<http://gapyx.com/cmt/2008/02/steganographia.jpg>

Het meest controversiële werk van Trithemius is echter het werk dat hij nooit voltooide en dat bekend werd als 'Steganographia' (verborgen geschriften). Toen rond 1504 een ongekende schrik-

reactie ontstond rond dit werk, besloot Trithemius dat deze geschriften nooit gepubliceerd mochten worden. Naar verluidt zou hij de meer extreme delen – waarschijnlijk de instructies voor voorspelling/wichelarij vernietigd hebben. Toch wordt aangenomen dat de geschriften, in beperkte kring, werden verspreid. Steganographia werd in 1606 alsnog postuum gepubliceerd. Enkele jaren later werd het op de 'Index Librorum Prohibitorum' (lijst verboden boeken) geplaatst.

Steganographia is een in drie delen verschenen verhandeling over taal, cijferkunde, engelen en mystieke aangelegenheden.

Oppervlakkig gezien is het een systeem van engelenmagie. Wanneer men echter dieper kijkt, ziet men dat het een hoog gesofisticeerd systeem is van cryptografie. Het werk bevat een synthese van de wetenschap der kennis, de kunst van het geheugen, magie, een systeem om heel snel een taal te leren, en een methode om boodschappen te zenden zonder symbolen of boodschapper. De uiteindelijke bedoeling van Trithemius was om het uni-

versum te doorgronden.

Stenographia geldt, om meerdere redenen, als een soort cultwerk. De eerste twee delen staan bekend als de eerste geschriften over het coderen van boodschappen met getallen. Deel drie behandelt de occulte astrologie. Het bevat onder meer in tabellen gerangschikte getallen. Trithemius maakte gebruik van een combinatie van letters en hun nummering in het alfabet.

Trithemius was een mysticus. Hij schreef maar liefst 54 werken over alchemie, kabbala en astrologie. Tevens was hij een hervormer, die de verloren glorie van de 'gouden eeuwen' van het middeleeuwse Benedictijnse leven wou herstellen. Zijn klooster behoorde tot de nieuwe, hervormingsgezinde Congregatie van Bursfeld.

bronnen:

<http://www.hmml.org/exhibits/Trithemius/Introduction.html>
<http://www.esotericarchives.com/trithem/stegano.htm>

Een vereniging zonder dogma

H.P. Blavatsky - New York, 20 januari 1877 (Verspreide Geschriften 1, p134)

Er is veel veranderd sinds de winter van 1875-1876, toen de totstandkoming van de Theosofische Vereniging maakte, dat het grootse leger van Amerikaanse Spiritualisten de banieren liet wapperen, de wapens liet kletteren en groot lawaai teweegbracht. Hoe goed herinneren wij ons allen, dat "Gevaarseinen" werden getoond, de orakelachtige waarschuwingen en aanklachten van talloze mediums! Hoe vers in het geheugen liggen de dreigementen van "engel-vrienden" aan Dr. Gardiner te Boston, dat zij Colonel Olcott zouden doden, indien hij hen "Elementaren" durfde te noemen in de lezingen, die hij op 't punt stond te geven! De ergste storm is voorbij. De hagel van verwensingen klettert niet langer om onze gedoemde hoofden; het

regent nu nog maar en wij kunnen bijna de regenboog van beloofde vrede zien, die de hemel ontspant.

Ongetwijfeld is het tot bedaren komen van de verstoorde elementen grotendeels te danken aan onze gewapende neutraliteit. Maar toch meen ik, dat de langzame verspreiding van een verlangen om iets meer te leren aangaande de oorzaak der verschijnselen ook in aanmerking moet worden genomen. En toch is de tijd nog niet geheel rijp, dat de leeuw (Spiritualisme) en het lam (Theosofie) gereed zijn bij elkaar te liggen - tenzij het lam bereid ware binnen de leeuw te liggen.

Terwijl wij onze mond hielden, werd ons gevraagd te spreken, en toen wij spraken - of liever toen onze President

sprak - werd nog eens moord en brand geschreeuwd. Al is de proppenschietery en het ongeregelde geweervuur in hoofdzaak geëindigd, worden de passen van Uwe geestelijke Balkan nog door Uw zwaarste Krupp kanonnen verdeeld. Indien het vuur alleen tegen Colonel Olcott gericht ware, zou er geen reden voor mij zijn om de reserves naar voren te brengen.

Maar brokstukken van de beide projectielen, die uw bekwame kanonnier en gemeenschappelijke vriend, "M. A. Oxon" heeft afgeschoten, in zijn beide brieven van 4 en 11 Januari, hebben mij kneuzingen veroorzaakt - onder de fluwelen poot van zijn redekunst voelde ik

Vervolg van pagina 4

Een vereniging zonder dogma

H.P. Blavatsky - New York, 20 januari 1877 (Verspreide Geschriften I, p134)

de schram der uitdaging.

Het is een dwingende eis bij het eerste begin van wat een langdurige strijd zal zijn, dat het Theosofische standpunt ondubbelzinnig zal worden bepaald. In de laatste van de beide bovenbedoelde mededelingen wordt verklaard, dat Colonel Olcott "de lering van de geleerde schrijfster van Isis Unveiled, de passende sleutel op alle problemen (?)", overbrengt. Wie heeft er ooit aanspraak op gemaakt, dat het boek dat was of iets daarop gelijkend? Zeker niet de schrijfster. De titel? Een verkeerde benaming, waarvoor de uitgever onopzettelijk verantwoordelijk is; en als ik mij niet vergis, weet: "M. A. Oxon" dat. Mijn titel was de Sluier van Isis, en dat opschrift loopt door het gehele eerste deel. Pas toen dat deel gestereotypeerd was, herinnerde zich iemand, dat een boek met dezelfde naam uitgegeven was. Toen koos de uitgever, als dernière ressource, de tegenwoordige titel.

"Als hij (Olcott)" niet de roos is geweest, dan moet hij er in elk geval dichtbij geleefd hebben." zegt uw geleerde correspondent. Wanneer ik die zin, afgescheiden van het verband, had gezien, zou ik mij nooit hebben verbeeld, dat de onaantrekkelijke oude deelgenote, oppervlakkig bekend als H. P. Blavatsky, met deze dichterlijke Perzische gelijkenis bedoeld was. Als hij mij met een braamstruik had vergeleken, zou ik hem hebben gecompimenteerd over zijn artistieke realisme. "Colonel Olcott", zo zegt hij, "is op zichzelf de aandacht waard; hij is dit temeer vanwege de schat van kennis; waartoe hij toegang heeft gehad." Het is juist, dat hij zulk een toegang heeft verkregen, maar deze is geenszins beperkt tot mijn nederig zelf. Al moge ik hem in enkele dingen hebben onderricht, die ik in andere landen had geleerd (en ik bekrachtigde de theorie in elk geval met praktische toelichtingen), kon toch een veel kundiger leraar dan ik hem in 3 korte jaren niet meer dan het alfabet hebben doen kennen van wat er te leren valt, alvorens iemand wijs in geestelijke en psychologische dingen kan worden. Juist

de beperkingen der moderne talen verhinderen een snelle overbrenging van denkbeelden over Oosterse filoso-

www.spiritueleweg.com

fie. Ik daag de grote Max Müller zelf uit, Kapila's Sûtra's zo te vertalen, dat hun ware betekenis gegeven wordt. Wij hebben gezien wat de beste Europese autoriteiten met de Hindoese metafysica kunnen doen; en zowaar, wat hebben zij er een mengelmoes van gemaakt! De Colonel correspondeert rechtstreeks met Hindoese geleerden en weet van hen heel wat meer dan wat hij kan krijgen van een zo onhandige leraar als ikzelf.

Onze vriend, "M. A. Oxon", zegt dat Colonel Olcott "naar voren komt om ons te verlichten" - hetgeen wel zeer onnauwkeurig is. Hij komt niet naar voren en evenmin beweert hij iemand te verlichten. Het publiek wenste de inzichten der Theosofen te kennen, en onze President trachtte zo bondig mogelijk binnen de grenzen van een enkel artikel een kleine flits te geven van wat hij van de waarheid had begrepen. Het was onvermijdelijk, dat het resultaat niet volkomen bevredigend was. Boekdelen zouden ontoereikend zijn om alle vragen te beantwoorden, die zich aan een onderzoekende geest voordoen; een bibliotheek van kwartijnen zou ternauwernood de vooroordelen van hen, die voor anker van eeuwen van metafysische en theologische verkeerde opvattingen - misschien zelfs dwalingen, liggen, uitwissen. Maar ik denk, dat, al heeft onze President zich niet verbeeld, dat hij

Spiritualisten kon "verlichten", hij stelling enkele wenken heeft gegeven, die de zorgvuldige overweging van de onbevooroordeelden waard zijn.

Het spijt me, dat "M. A. Oxon" met louter suggesties niet tevreden is. Niets dan de gehele naakte waarheid kan hem voldoen. Wij moeten onze theoriën met zijn feiten doen "kloppen", wij moeten onze theorie blootleggen "volgens nauwkeurige bewijsgronden". Ons wordt gevraagd: "Waar zijn de zieners? Welke zijn hunne verslagen? en (veel belangrijker) hoe maken zij ze voor ons waar?" Ik antwoord, dat de zieners zijn waar "Scholen der Profeten" nog bestaan, en zij hebben hunne verslagen bij zich. Al zijn Spiritualisten niet in staat hen op te zoeken, toch valt de wijsbegeerte, die zij leren, in de smaak der logica en hare beginselen zijn wiskundig aantoonbaar. Indien dit niet zo is, laat men het dan tonen.

Maar Theosofen mogen op hun beurt vragen: Waar zijn de bewijzen, dat de gemiddelde verschijnselen uitsluitend toe te schrijven zijn aan de tussenkomst van heengegane "geesten"? Wie zijn de "zieners" onder de mediums, die gezegend zijn met een onfeilbare helderheid? Welke "toetsen" worden gegeven, die voor geen andere verklaring vatbaar zijn?

Ofschoon Swedenborg een der grootste zieners was en kerken in zijn naam worden opgericht, welk bewijs is er (behalve dan voor zijn aanhangers), dat de "geesten", die hij objectief zag (met inbegrip van Paulus) en die met hoeden rondwandelden, iets anders waren dan schepselen van zijn verbeelding? Zijn de geestelijke mogelijkheden van de levende mens zo goed begrepen, dat de mediums kunnen zeggen, waar hun eigen tussenkomst ophoudt en die van uitwendige invloeden begint? Neen, maar als antwoord op onze suggesties, dat het onderwerp voor discussie gereed staat, beschuldigt "M. A. Oxon" ons op hui-veringwekkende wijze van de poging

Vervolg van pagina 5

Een vereniging zonder dogma

H.P. Blavatsky - New York, 20 januari 1877 (Verspreide Geschriften I, p134)

om, wat hij aangeeft als "een belangrijk dogma van ons geloof" (d.w.z. het geloof van de Spiritualisten) omver te werpen.

Dogma? Geloof? Deze zijn de rechter en linker zuilen van elke theologie, die de ziel vernietigt. Theosofen hebben geen dogma, eisen geen blind geloof. Theosofen staan steeds gereed om elk denkbeeld, waarvan de onjuistheid op strikt logische gronden bewezen wordt, prijs te geven; laten Spiritualisten hetzelfde doen. Dogma's zijn het speelgoed, dat alleen niet redenerende kinderen kan amuseren en voldoen. Zij zijn de vruchten van menselijke bespiegeling en bevooroordeelde verbeelding. In de ogen van de ware filosofie schijnt het een belediging voor het gezond verstand, dat wij ons losmaken van de afgoden en dogma's van Christelijk of heidens uiterlijk geloof om die van een kerk van het Spiritualisme te aanvaarden. Het Spiritualisme moet of een ware filosofie zijn, die zich onderwerpt aan de toetsen van het erkende logica, of in een nis worden geplaatst naast de verbroken afgodsbeelden van honderden voorafgaande Christelijke secten. Theosofen, die de oneindigheid der volstreckte waarheid beseffen, wijzen alle aanspraken op onfeilbaarheid af. Zij doen de meest geliefde vooropstellingen, de "vroomste verwachtingen", het krachtigste "voornaamste verlangen" aan de kant als stof van hun pad, wanneer hun onjuistheid aangetoond is. Hun vurigste hoop is om de waarheid te benaderen; het feit, dat zij er in geslaagd zijn enkele stappen verder dan de Spiritualisten te zijn gegaan, achten zij bewezen door hun overtuiging, dat zij niets weten in vergelijking met wat geleerd kan worden; in hun opoffering van elke geliefde theorie en van elke overgevoelige ingeving op het altaar der feiten; en in hun volstreckte en onvoorwaardelijke verwerping wat riekt naar "dogma".

"M. A. Oxon" schildert met grote wel-sprekendheid en uitvoerig het gevolg van de verdringing van Spiritualistische door Theosofische denkbeelden. In het kort toont hij, dat het Spiritualisme een levenloos lijk is - "een lichaam waaruit de ziel is gerukt en waarom de meeste

mensen niets zullen geven." Wij merken op, dat het omgekeerde waar is. Spiritualisten rukken de ziel uit het ware Spiritualisme door hun verlaging van de geest. Zij maken het eindige uit het oneindige; van het goddelijk subjectieve maken zij het menselijke en beperkte objectieve. Zijn Theosofen materialisten? Hebben zij geen warm hart met dezelfde "zuivere en heilige liefde" voor hunne "geliefden" als de Spiritualisten? Hebben niet velen van ons menig jaar "door de poort van het mediumschap" gezocht "naar toegang tot de wereld van de geest" - en vergeefs gezocht? Het comfort en de verzekering van het moderne Spiritualisme konden ons niet geven wat wij in Theosofie vonden. Dientengevolge geloven wij veel krachtiger dan vele Spiritualisten - want ons geloof is op kennis gegrond - in de gemeenschap met onze geliefden; maar niet als gematerialiseerde geesten met kloppende harten en met zweet bedekte voorhoofden. Wanneer wij er zulke inzichten op nahouden met betrekking tot de logica en de feiten, begrijpt gij dat debat onmogelijk is,

wanneer een Spiritualist de woorden dogma en feiten ons voorhoudt, want er ontbreekt een gemeenschappelijke grondslag, waarop wij elkaar kunnen tegemoet treden. Wij bedanken er voor het hoofd te bieden aan schaduwen. Indien aan logica en feiten de overweging werd gegeven, die zij moesten hebben, zouden er geen tempels in deze wereld meer zijn voor exoterische verering, hetzij Christelijk of heidens, en de methode van de Theosofen zou verwelkomd worden als de enige, die actie en vooruitgang verzekert - een vooruitgang, die niet kan worden stilgezet, aangezien elke vooruitgang nog grotere vorderingen toont, die gemaakt kunnen worden.

Nog een woord over het voor de dag brengen van onze "Zieners" en "hunne verslagen". Ik zie uit *The Spiritualist* van 11 Januari, dat Dr. Peebles

zegt, dat hij te zijner tijd "zulke feiten over de Dravida Brahmanen zal publiceren als mij (hem) toegestaan wordt. Ik zeg toegestaan, omdat sommige dezer plaats vonden onder de belofte en het zegel van "geheimhouding". Als de toevallige reiziger een verplichting van geheimhouding aanvaardt, voordat hem enkele van de minder belangrijke psychophysiologicalische verschijnselen worden getoond, is het dan niet mogelijk, dat de Broederschap, waartoe sommige Theosofen behoren, ook leringen, verslagen en verschijnselen hebben, die aan de profanen en onverschilligen niet kunnen worden geopenbaard, zonder dat de beschuldiging geuit wordt, dat zij niet werkelijk en gezaghebbend zijn? Dit is het minste, naar ik geloof, wat "M. A. Oxon" weet. Aangezien wij ons niet hinderlijk opdringen aan een onwillig publiek, maar alleen noodgedwongen antwoorden, kunnen wij niet als weer-

spannigen worden uitgemaakt, als wij tegenover een gemengd publiek noch onze "Zieners", noch "hunne verslagen" laten zien. Wanneer Mohammed gereed is naar de berg te gaan, zal men zien, dat hij op zijn plaats staat.

nl.wikipedia.com

En opdat niemand, die dit onderzoek doet, zal denken, dat wij Theosofen hem naar een plaats zenden, waar geen valstrikken voor de onvoorzichtigen zijn, haal ik uit de beroemde *Commentary on the Bhagavat-Gita* van onze vriend Hurrychund Chintamon de onvoorwaardelijke erkenning aan, dat "er in Hindusthan evengoed als in Engeland leringen zijn voor de geleerden en dogma's voor de ongeleerden; krachtig vlees voor mannen en melk voor de babies; feiten voor de weinigen en verdichtfels voor de velen; werkelijkheden voor de wijzen en beeldspraak voor de eenvoudigen; esoterische waarheid voor de wijsgeer en exoterische fabels voor de dwazen". Evenals de filosofie, die deze schrijver in het bewuste werk leert, is het doel der Theosofische Vereniging "het zuiveren van de Geestelijke waarheid".

Lezingen op zondagochtend van 11:00u tot 13:00u - Loge Witte Lotus

Nieuwe locatie:

Katrinahof - Fromentstraat 1 - 2050 Antwerpen

Vrijwillige bijdrage
Info: (0486) 631 997
en (0476) 879 968

Iedereen is van harte
welkom!

03/10/2010	Edwin Baeyens	Indiaanse spiritualiteit
07/11/2010	Patrick Van Hauwe	De dood, theosofisch bekeken.
05/12/2010	Sonia Hoste	Genezende krachten in het mineralenrijk - deel 2

**'Toegepaste Theosofie', een nieuwe naam voor het
Theosofisch Practicum - de 4de donderdag van de maand.**

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doel-

einden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die

hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningingen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Kalender

01/10/1847

Geboorte van
Annie Besant

15/11/1923

Geboorte van
Radha Burnier

17/11/1875

Oprichting van
de Theosofische
Vereniging in
New York

22/11/1838

Geboorte van
Franz Hartmann

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland).

In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Luik. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te

stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899.

Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze Loge eveneens een aantrekkingspool te zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

Lezingen op zondagochtend van 11:00u tot 13:00u - Loge Antwerpen

17/10/2010	Jean Marc Warnon	Betekenis van de eucharistie in de Vrij Katholieke Kerk
21/11/2010	Femmie Liezenga	Licht op het Pad
19/12/2010	Philippe Cengiarotti	Wie is Maytreya, de nieuwe wereldleider?

Activiteiten in Antwerpen

!!! Loge Witte Lotus: Zondaglezingen gaan door in het Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen !!!
 Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender oktober 2010

MA	DI 11:00-13:00 14:00-16:00	WO	DO 20:00-22:00	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
				1	2	3 INDIAANSE SPIRITUALI-
4	5 DETAIL HIERONDER	6	7 GRONDBE- GINSELEN DER THEOSOFIE	8	9	10
11	12 DETAIL HIERONDER	13	14 ETHIEK: VIVEKACHU- DAMANI	15	16	17 EUCHARIS- TIE VRIJ KATHOLIEKE KERK
18	19 DETAIL HIERONDER	20	21 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	22	23	24
25	26 DETAIL HIERONDER	27	28 TOEGEPASTE THEOSOFIE	29	30	31

Kalender november 2010

MA	DI 11:00-13:00 14:00-16:00	WO	DO 20:00-22:00	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
1	2 DETAIL HIERONDER	3	4 GRONDBE- GINSELEN DER THEOSOFIE	5	6	7 IS ER LEVEN NA DE DOOD?
8	9 DETAIL HIERONDER	10	11 ETHIEK: VIVEKA- CHUDAMAN	12	13	14
15	16 DETAIL HIERONDER	17	18 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	19	20	21 LICHT OP HET PAD
22	23 DETAIL HIERONDER	24	25 TOEGEPASTE THEOSOFIE	26	27	28
29	30 DETAIL HIERONDER					

Loge Witte Lotus

03/10 Zondaglezing in het Katrinahof:

Indiaanse spiritualiteit

07/10 Grondbeginselen der Theosofie

14/10 Ethiek: Vivekachudamani

21/10 De sleutel tot de Theosofie

28/10 Toegepaste Theosofie - Glenn Mullin

Meer op pagina 2

05/11 Grondbeginselen der Theosofie

07/11 Zondaglezing in het Katrinahof:

De dood, theosofisch bekeken.

11/11 Ethiek: Vivekachudamani

18/11 De sleutel tot de Theosofie

25/11 Toegepaste Theosofie - Glen Mullin

Voor meer informatie omtrent de Loge Witte Lotus programma's kunt u terecht op (0476) 879 968 en (0486) 631 997.

Loge Antwerpen

Bron van het Occultisme: van 11.00 tot 13.00 uur

Op dinsdag 5 en 19 oktober 2010

Mahatma Brieven: van 11.00 tot 13.00 uur

Op dinsdag 12 en 26 oktober 2010

Geheime Leer/Kosmisch Vuur: van 14.00 tot 16.00 uur

Elke dinsdag van de maand oktober 2010

Zondaglezing op 17 oktober 2010:

Eucharistie Vrij Katholieke Kerk

Bron van het Occultisme: van 11.00 tot 13.00 uur

Op dinsdag 2 en 16 november 2010

Mahatma Brieven: van 11.00 tot 13.00 uur

Op dinsdag 9 en 23 november 2010

Geheime Leer/Kosmisch Vuur: van 14.00 tot 16.00 uur

Elke dinsdag van de maand november 2010

Zondaglezing op 21 november 2010:

Licht op het Pad

Voor meer informatie omtrent de Loge Antwerpen programma's kunt u terecht bij: Eddy Doms - (03) 272.58.53.

Elke loge is verantwoordelijk voor het eigen programma, en dit programma vormt geen uitdrukking van enig standpunt van de BTV en/of haar andere afdelingen.

*“Het denken is de grote vernietiger van het werkelijke
 Laat de discipel de vernietiger vernietigen.”*

H.P. Blavatsky - De stem van de Stilte
 Fragment 1 - p1 - isbn 90-70328-54-2